

blive større end Indtægten — det kan vi ikke bedømme —, maa Ministeriet, der har oprettet denne Kontrakt, hvori der tilskrives Arbejdslederen 3,000 Kr. aarlig, saa snart de andre Fængsler er kommet med i Ordningen, ogsaa være berettiget til at forøge dette Beløb en vis Tid, $1\frac{1}{2}$ Aar, 1 Aar eller $1\frac{1}{2}$ Aar. Det er den eneste fornuftige Vej at gaa at lægge hele Ansvarret over paa den Mand, der har Arbejdsledelsen, og som er villig til at betale sin Medhjælp. Det forekommer mig ikke, at Staten har noget som helst med denne Sag at gøre i Retning af en Embedsudnævnelse. Jeg henstiller derfor til den højtærede Justitsminister, om det ikke var naturligere at gaa den af mig anviste Vej.

Justitsministeren (Zahle): Til den første ærede Taler skal jeg sige, at han tager fejl, naar han tror, at Konsul Birch skal lønne Kontorchefen. Denne skal lønnes af Staten, men Staten slipper derfra uden Udgift, idet den Sum, som Staten her skal udbetale, kommer til at gaa af i de 10 pCt., som Konsul Birch skal have af Nettooverskudet, naar der bliver et Nettooverskud af Arbejdsdriften i Fængslerne. Men det er en Selvfølge, at det er Staten, der lønner den af Staten ansatte Kontorchef. Det ærede Medlem betegnede den under 14. Februar 1913 af daværende Justitsminister Bülow med Konsul Birch sluttede Kontrakt som uheldig. Jeg tror ikke, man med Rette kan gøre det. Det er jo et ekstraordinært Forhold. Staten skal her optræde som forretningsdrivende, og det er da overordentlig heldigt, at den kan henvende sig til en forretningsmæssig uddannet Mand og faa ham til at drive Virksomheden efter forretningsmæssige Principper saaledes, at den kan blive indtægtgivende for Staten. Naar Staten skal drive Forretninger ved en Mand, der kun har en embedsmæssig Uddannelse, har vi Erfaringer nok for, at Staten ikke faar Udbytte deraf. Den Maade, hvorpaa denne Kontrakt er sluttet fra begge Sider, synes mig at være det modsatte af uheldig. Konsul Birch har paataget sig de med Forretningens Etablering forbundne Udgifter, og først naar Forretningen giver Overskud, faar han de omtalte 10 pCt. af dette Overskud til en Begyndelse til dermed at afdrage den Udgift, hvormed Forretningens Etablering har været forbundet for ham. Først naar han har faaet denne sin Udgift dækket, begynder han at høste Fordel af Sagen, nemlig 10 pCt. af Netto-

udbyttet. Saaledes er det for Nyborg-Fængselets Vedkommende, og naar saa de to andre store Straffeanstalter kommer til, er der sikret ham en overordentlig beskedent Indtægt, idet man der har Erfaring for, hvad Arbejdet kan give. Dette tror jeg, er en fordelagtig Kontrakt for Staten. Om den vil vise sig fordelagtig for Konsul Birch, vil komme til at bero paa, med hvor stor Dygtighed han er i Stand til at lede Forretningen, og paa, hvor længe han kommer til at lede den. Vi er jo alle dødelige, og det er først efter nogle Aars Forløb, der kan være Tale om, at han kan faa sine Penge hjem, og først efter yderligere Aars Forløb, at han kan begynde at faa nogen Fortjeneste, saa den er der ingen, der kan garantere ham. Staten er derimod sikker paa at faa hele Forretningen etableret uden nogen Udgift for sig.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) undrede sig over, at der kunde være truffet en Overenskomst med Konsul Birch under 14. Februar 1913, uagtet den kongelige Anordning først er af 7. Marts s. A. Uden at have undersøgt Forholdet kan jeg godt tænke mig Forklaringen herpaa. Forklaringen kunde være den, at Justitsminister Bülow havde anset det for rigtigt at slutte en Overenskomst med Konsul Birch, og først naar han havde dette Forhold ordnet, saa at han vidste, hvorledes hele Sagen kunde ordnes, da at udvirke en kongelig Anordning angaaende Etableringen. Jeg tror, at den, der vilde bære sig anderledes ad, vilde bære sig overordentlig kortsynet ad, saa det er meget heldigt, at en Mand som det ærede Medlem, der ikke kunde forstaa denne Fremgangsmaade, ikke har haft Lejlighed til at lede denne Sags Etablering. (Ellinger: Det er altfor gennemsigtigt). Ja, Sagen forekommer mig meget gennemsigtig, og derfor maa man forbaves over, at det ærede Medlem ikke har kunnet se igennem Forholdet.

Det ærede Medlem (Ellinger) talte saa om Manden med Gymnastiksko. Det kan godt være, at denne Mand er meget at beklage, men Herregud, det er den gamle stadig tilbagevendende Historie, at paa den ene Side skal Fangerne beskæftiges, paa den anden Side kan de ikke beskæftiges, uden at der er nogle Mænd i visse Forretninger og Næringsvirksomheder, hvem det kommer til at gøre en Smule Fortræd. Men i et Land, hvor Holberg har skrevet „Den politiske Kandestøber“, som endnu opføres paa Det kongelige Teater, vilde